Albertus <Magnus>: Sermones de tempore et de sanctis
Köln: Arnold <ter Hoernen>, 24. Dez. 1474 Seite 199

per secūdā venire nolentes ꝑpetue cā
stigat. Manus itaqꝫ misericordie
distillat mirrā q̄ ostēdit nobis ama
ritudines passionis quas ꝓ nobis
dn̄s passus ē in cruce. Manus eciam
iusticie distillat mirrā et digiti ma
nus hui⁹ pleni sūt mirra ꝓbatissiā
idest amarissima q̄ sn̄a iudicialis
pctōribus cōuerti negligētibꝫ verba
ꝓferet acerbissiā et tormēta inferet
amarissima. Tercio nccāriū ē pctōri
ut sputo ihū lingua eius tāgatᷣ. No
ta q̄ in lingua est neru⁹ qui vocatᷣ
obticus qui discernit inter amaꝝ et
dulce. et inter amaꝝ et amarius. et
inter dulce et dulcius. Nota eciā q̄
id qd̄ expuitᷣ quandā vilitatē signi
cat. Sputū itaqꝫ qd̄ expuit ihs vi
litatē dampnacōnis eterne designat
Necce igitᷣ nobis est ut incōꝑabilem
illam vilitatē in quā cadent miseri
pctōres. mō lingua mentis nostre ꝑ
gustemus ut eo feruēcius ad digni
tatē electoꝝ capescendam laborem⁹.
Miseri quippe pctōres incōꝑabiliter
viliores erūt q̄ bufones. De vilita
te eoꝝ dicit eccle. xix. Qui se iūgit for
nicarijs erit nequā. putredo et vermes
hereditabūt illū. Qui itaqꝫ dulci re
licto deo fornicatᷣ cum cōcupiscencijs
hui⁹ mundi quasi cadauer putridū
vermibus immortalibꝫ corrodēdus
ꝑpetuo subiacebit. Item de quolibet
dāpnato dicit iohel. ij. Ascēdet fetor
eius et ascendet putredo eius quia
suꝑbe egit audens videlꝫ altissimū
ad iracūdiā cōcitare. Itē dt̄ mich. ij.
ꝓpter immūdiciam eius corrūpetᷣ pu
tredine pessima Itē dn̄s ad animas
dāpnatoꝝ amos iiij. Ascendere feci
putredinē castrorū vroꝝ in nares
vrās. castra aīaꝝ sunt corꝑa. In ip
sis enī militāt vel deo vel dyabolo. et
certe putredo et fetor corꝑm ip̄orum
semꝑ ascendet in nares aīaꝝ ip̄orū
Quarto nccāriū ē nobis ut ad imi
tacōnē ihū in celū suspicientes inge
miscamus. Ille enī in celū suspicit q̄
diuinā paciēciā et longanimitatem
deuotus attēdit. et suꝑ hoc deo g̃res
agit. Ille enī ingemiscit qui magni
tudinē et diuᷣnitatē sceleꝝ suoꝝ cō
siderans suꝑ hijs vera cordis cōtricō
ne gemit et dolet. et sic huic ex dei g̃
cia cōtingit q̄ aures eius aperiantᷣ
et lingua reseretᷣ ut rcē loquatᷣ. Li
benter enī talis deinceps mandata
dei audit et implet. libentᷣ eciā de ce
tero ꝑ verā confessionē cor suū a pec
catorū maculis abluit a deo iugiter
gracias agit. Rogate ergo kmī do
minū ut sic nos ab omni pcō quod
nos vel surdos vel mutos efficiat cu
rare dignetᷣ ut angeloꝝ audire con
cētus et electoꝝ canticū cōcinere mere
amur. Quod nobis ꝑstare ac̄

Dn̄ica xiij. 61

Homo quidam descendebat ab
ihrlm in iherico qui incidit in
latrones qui dispoliauerūt eum et
plagis impo. abi. se. relicto In
p̄nti euāgelio quatuor p̄cipaliter
sūt notanda. Primū ē quid ꝑ homi
nē illum qui ab ihrlm descendit intel
ligatᷣ. Scd̄m ē quid ꝑ ihrlm et iheri
cho a qua in quā descendit exprima
tur. Tercium est quid ꝑ latrones in
quos incidit significetᷣ. Quartū est
quid ꝑ samaritanū qui circa cū mo
tus est misericordia figuretᷣ. De